

Sedmnáctka 2015-2016

č.1

V TOMTO ČÍSLE NAJDETE:

- *co se děje ve škole*
 - *víte,že?*
- *rozhovory s učiteli*
 - *vlastní tvorba*
 - *fotografie*
- *pranostiky,vtipy,hádkanky a tajenky*

REDAKCE:

Keňo Miroslav

Bábková Markéta

Kolaříková Eliška

Maliňáková Sabina

Mrhálková Iveta

Staňová Michaela

Demeter Jan

Pospíšilová Linda

Přikrylová Lenka

Kotas Michal

Bezděková Adéla

Čalová Alena

Adaptační kurz

Dne 8. září jsme se zúčastnili adaptačního kurzu, který byl podporován statutárním městem Zlínem. Kurz se konal se v T-klubu od 8.00-17.00. Doprovázela nás: paní učitelka Lukašíková a paní učitelka Seidelmannová a instruktor Martin. Na začátku jsme měli rituál, kde musel každý splnit vylosovaný úkol. Mezi úkoly bylo např.: sníst kousek česneku, vypít sklenici vody, zazpívat písničku atd. Potom jsme hráli různé hry. O přestávkách jsme měli přístup ke stolnímu fotbalu a kulečnicku. Po obědě jsme se přemístili do druhé místnosti. Tam jsme hráli tytéž hry a o přestávkách jsme chodili ven. Hráli jsme např.: přechod přes vodu (měli jsme 22 papírů a nesměli jsme mluvit. Za každé slovo nám odebrali 1 papír). Dávali jsme postupně papíry co nejdál od sebe (ale abychom na něho došli) a pokud jsme šlápli mimo papír, byli jsme mrtví. Další hrou byla šílená kráva, potom hra, kdy Martin řekl třeba 4 nohy a 1 ruka a my jsme to museli udělat skupinově (skupiny byly po pěti a po čtyřech).
Adaptační kurz se mi velmi líbil, hodně mě bavil.

Eliška Kolaříková, 6.B

Ministryně školství na naši škole

Zlín navštívila ministryně školství Kateřina Valachová

Zlín – Ministryně školství Kateřina Valachová přijela v pátek 25.9. 2015 na

návštěvu Zlína. Během svého pobytu v krajském městě dopoledne navštívila Základní školu Křiby, kde se podívala do třídy prvňáčků i deváťáků, následovalo setkání s řediteli základních škol zřizovaných městem.

Vládní černý superb, ředitelé i studenti škol v pohotovosti. Do Zlína přijela ministryně školství Kateřina Valachová. Zlínský kraj je třetím regionem, který ve své funkci navštíví.

Ministryně přijela raději o den dřív a přespala na hotelu Baltaci. Už od rána ji totiž čekal nabitý program. A co určitě tušila předem, spousta dotazů týkajících se jednotných přijímacích zkoušek, státních maturit, ale také financování regionálního školství a celé řady dalších problémů.

Den však začíná příjemně. Úderem osmé hodiny ranní vítají ministryni a její čtyřčlenný tým v Základní škole Křiby zvuky bubnů. Hraje na ně kroužek dětí v čele s učitelkou Stoppaniovou.

„Rovnou mi do krve vlily rytmus a originalitu Zlínského kraje,“ usmívá se Kateřina Valachová.

Na naší škole se jí velmi líbilo, jak sama řekla. Po návštěvě třídy 1 .A a 9. A se celá nadšená odebrala do sborovny, kde bylo nachystané občerstvení.

KLAUNIÁDA

V rámci Týdne zdraví se konala na našem školním hřišti tradiční Klauniáda. Akce proběhla dne 9. října 2015 od 15 do 17 hodin.

Bylo zde mnoho soutěžních disciplín, u kterých se všichni dobře bavili. Jako zpestření bylo vystoupení cvičených psů, bubnování v tělocvičně a malování na obličeje. Na závěr se hrál fotbalový zápas mezi žáky a učiteli s rodiči. Po splnění disciplín se děti mohly těšit na drobnou odměnu a diplom. Během celé akce si s dětmi hrál klaun Leo.

Akce se velmi vydařila i za chladného počasí a těšíme se na její další pokračování v příštím roce.

Michal Kotas, 8.B

Rozhovor s paní

Trynerovou

Jaké předměty jste měla na škole ráda a jaké nerada?

Ráda jsem měla dějepis a český jazyk, nerada matematiku a fyziku.

Proč jste se rozhodla být učitelkou?

Byl to můj sen z dětství.

Jak byste se vyjádřila k uprchlíkům?

Uprchlíci mi nevadí, pomohla bych jim, dala jim azyl. Čím víc jich tu bude, tím dřív půjdu do důchodu. ☺

Jakou máte zájmovou činnost?

Běh, cyklistika, nemám na ně moc času kvůli malé dcerce.

Učíte ráda?

Ano, je to můj koníček, za který mi platí. ☺

Proč jste šla učit na tuhle školu?

Protože mě sem přijali. Mám to kousek do práce, líbí se mi tady.

Máte ráda Zlín?

Ano, mám. I přesto, že ze Zlína nejsem.

Jakou literaturu čtete?

Různou. Od nonsensové poezie, přes klasiku až po novější beletrii. Mám ráda i historickou prózu.

Čím jste chtěla být jako dítě?

Asi jako všechny holky. Princeznou ☺

Rozhovor se žáky školy

Ptaly jsme letošních prvňáčků, jak se jim líbí v naší škole?

I.C: Ve škole se jim líbí a chtějí pochválit paní učitelku Stáhlovou za to, že je dobře učí a kvůli ní rádi chodí do školy.

Jaký máte názor na školní jídelnu?

Každý měl svůj názor. Někteří žáci chtěli, aby paní kuchařky dávaly v jídelně větší porce. Někdo zase chtěl menší. Starším žákům vadí, že dostanou nesprávné jídlo.

Co by změnili na naší škole?

Hodně žáků by chtělo skřínky místo šaten. Někteří žáci by chtěli mít někdy vyučování venku.

Sabina Maliňáková, Michaela Staňová, 6.A

Vlastní tvorba

Tučňáci příběh

V daleké Antarktidě žil tučňák jménem Modráček. Když začal chodit do školy, tak tam poznal hodně tučňáků. Jedním z nich byl Pírko. Stali se z nich nejlepší kamarádi. Jednoho dne mu však Pírko řekl, že se stěhuje. Modráček byl zklamaný, ale Pírko se začal smát. Modráčkovi bylo divné, proč se směje. Pírko mu s radostí řekl, že se stěhuje vedle jejich domu. Oba dva byli šťastní. Od té doby spolu každý den chodili do školy a ze školy. Spolu se přihlásili do různých kroužků. Do malování, lyžování a bruslení. Když se ve škole začali učit o Evropě, tak Modráček poznal spoustu nových zemí a jednou z nich byla Francie a její hlavní město Paříž. Modráčkovi se Paříž velmi líbila. Zeptal se mámy, jestli by tam mohli někdy jet. Máma mu řekla, že neví. O víkendy šli spolu na lyžařský svah. Modráček se teprve učil lyžovat, a proto jezdil pomalu a opatrně. Byl smutný, že ostatní jezdí rychle a on pomalu. Ale záleželo mu na bezpečnosti. Kolem nich právě projížděla jeho spolužačka, do které byl zamilovaný. Nechtěl, aby si myslela, že je strašpytel. Jel směrem k ní a hodně zrychlil. Najednou se mu začali vyvracet lyže. Jen těžce se mu na nich podařilo udržet. Naštěstí vedle něj přijela ta holka a pomohla mu zastavit. Rodiče se ujistili, že je v pořádku. Zlobili se na něj. Modráček se jim omluvil. Druhý den, když se Modráček vrátil ze školy, tak mu rodiče řekli, že se stěhuje. Přišel čas se odstěhovat. Šli do přístavu na svou loď. Modráček se rozloučil s Antarktidou. Stěhovali se do Paříže za jeho tetou, strýcem a sestřenicí. Loď hlasitě zahučela a rozjela se. Z Antarktidy plují lodě jednou za dva měsíce, a proto museli odjet už dnes. Už pluly půl hodiny, když tu se na nebi začaly objevovat černé mraky. V dálce zahřmělo. Začaly se zvedat vlny. Kapitán všem nařídil, aby se schovali do podpalubí. Bouře byla silná a vlny s lodí pořádně houपालy. Před lodí se objevila skála, která vyčnívala z vody. Kapitán se kvůli vlnám skály nevyhnul a loď se začala potápět. Všichni rychle naskákali do záchranných loděk. Naši rodinku vlny odnášely dál a dál od ostatních. Už se jim z dohledu ztratili ostatní. Pluly už dva dny a pomalu jim začaly docházet zásoby. Už mysleli, že tam zůstanou navždycky, ale najednou se v dálce objevil ostrov. Dopluhli k němu a vysedli z lodě. Ocitli se na velké pláži, za kterou byl prales. Ozývaly se z něj divné zvuky. Šli prozkoumat prales. Začali sbírat banány. Někde z křoví se ozval děsivý zvuk. Modráček se zeptal co to je. Táta si vzal do ruky klacek a byl připraven zaútočit. Ale z křoví se vynořila malá opička a vzala jim banán. Rozhodli se, že bude bezpečnější, když přespí na pláži. Když se vraceli, tak se z křoví ozval divný zvuk. Táta řekl, že tentokrát ho nevyděsí malá opička. Z keře však vyskočil jaguár. Začali utíkat, dostali se už na pláž, ale jaguár je pořád pronásledoval. Mámu napadlo skočit do moře a to taky pomohlo. Jaguárovi se do vody nechtělo a za chvíli se vrátil do pralesa. Už se setmělo a tak šli spát. Ráno je probudil nějaký hluk. Modráček se podíval na oblohu a uviděl tam vrtulník. Začali se radovat. Vrtulník přistál a nastoupili do něj. Odvezli je do jejich nového domu. Ubíhal čas a Modráček si na Paříž zvykl, ale přál si, že až bude dospělý, tak se přestěhuje zpátky na Antarktidu. Když mu bylo šestnáct let, tak poznal Káťu, do které se zamiloval. Začali spolu chodit a měli se moc rádi. Měli tolik společných zájmů a přání. Oba si přáli, až budou dospělí, odstěhovat se zpátky na Antarktidu a mít tam šťastnou a velkou rodinu. Zítřek byl pro Modráčka významný den. Káťa měla narozeniny, a proto ji pozval na romantickou večeři do restaurace. Celí další den si užíval s Káťou. A konečně přišla chvíle na večeři. Káťa byla po celou dobu nějaká smutná. Vůbec nemluvila a nechtěla se na nikoho ani podívat. Modráček si o ni začal dělat starost. Po večeři měli v plánu romantickou plavbu na lodi se západem slunce. Když projížděli kolem parku lásky, do kterého občas chodili, tak začala Káťa brečet. Že se mají tak rádi a tenhle večer to bylo hodně vidět. Modráček se zeptal co je na tom špatného. Káťa mu řekla, že ho miluje, ale že se stěhuje zpátky na Antarktidu. Modráček jí slíbil, že jejich láska bude trvat navždy a bude silnější než vzdálenost mezi nimi. A jednou si pro ni přijde. Nastal ten den, kdy loď odplovala do Antarktidy a den kdy se jeho a Kátiny pohledy střetly. Na rozloučenou si dali pusy a Modráček jí dal rudou růži. Slíbili si, že si hned další lodí pošlou dopisy. Uplynula dlouhá doba a Modráček měl své osmnácté narozeniny, tak se přestěhoval za svojí milovanou holku. Za několik let se vzali a měli spolu malou holčičku a společně žili navždy.

Iveta Mrháková, 6.B

PRANOSTIKY

Podzim

- ❖ Co srpen nedovařil, září nedosmaží.
- ❖ Divoké husy na odletu, konec i babímu létu.
- ❖ Když je vlhko i v září, v lesích se houbám daří.
- ❖ Studený říjen - zelený leden.
- ❖ V listopadu příliš mnoho sněhu a vody, to známka příští neúrody.
- ❖ Když krtek v listopadu ryje, budou o vánocích lézat komáři.
- ❖ Listopadové hřmění pšenici ve zlato mění.
- ❖ Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.
- ❖ Kolikrát tohoto měsíce sněží, tolikráte v budoucí zimě sníh padati má.

[Autor: Pavel Poličanský](#)

Alena Čalová, 9.C

Vlastní tvorba:

Růžový jednorožec Bella

Lidé se domnívají, že barvy v duze se tvoří ze slunečního spektra. Není to tak docela pravda. Ač je to neuvěřitelné, v dalekých končinách země doposud žije malé stádečko bájných jednorožců. Tihle jednorožci jsou bílí, trochu menší než koně a také kromě sena a trávy jedí mráčky. V každé generaci se v tomto stádečku narodí jeden jednorožec jiné barvy, než mají ostatní. Tihle jednorožci mají jednu společnou vlastnost, jsou zvědaví. A proto prozkoumávají okolí dál a dál až jednoho dne zmizí. Za pár týdnů se sice vrátí, ale už nemají svou krásnou barvu a jsou čistě bílí a nic si nepamatují.

V této generaci se to stalo znovu. Narodila se klisnička růžové barvy. Jmenovala se Bella. Bella byla stejně jako ostatní jednorožci jejího druhu zvědavá a také prozkoumává okolí. Až jednou došla k jeskyni, která byla něčím zvláštní. Byla nad ní duha, která Belle připadala, že ji táhne do jeskyně. Nejdřív se jí do jeskyně nechtělo, ale pořád měla pocit, že do té jeskyně musí jít. Po dvou dnech se Bella rozhodla, že se do toho lesa vrátí a prozkoumá tu jeskyni, nad kterou byla duha. Nemusela ji hledat dlouho. Byla jenom kousek od jejich domu. Když do ní vešla, všude byla tma, a když se otočila, zjistila, že už není cesty zpět. Strašně se bála, ale v hlavě si pořád říkala, že když není cesty zpět, tak když vyjde z jeskyně ven, otočí se a půjde zase zpátky stejnou cestou, tak se dostane zpátky domů. Nevěděla, kudy jde, ale šla přímo za svým duhovým rohem a věděla, že jde správně. Když vyšla a otočila se, otvor, kterým přišla, byl pryč. Strašně se polekala a když uslyšela hlas, kterým k ní někdo mluvil tak dokonce zapištěla. Vedle ní stála žena, která měla dlouhé bílé šaty, které se na konci měnily do rozplývající se duhy. Také měla dlouhé tmavě hnědé kudrnaté vlasy a měňavkové oči. „Jsem Paní duhy“ řekla jí. Bella to nechápala, a tak se zeptala. „Jak to myslíte Paní duhy? To jakož vám patří duha?“ Paní duhy se na ni usmála a s překvapeným výrazem v obličeji jí odpověděla. „Ano, pochopila jsi to správně, zatím jsi jediná.“ Bella to vůbec nechápala. „Jak to myslíte, že jsem jediná?“ Zeptala se. Paní duhy jí s pobavením odpověděla. „Pojď za mnou a já ti to povím“ Bella ji poslechla a šla za ní.

Pokračování příště...

Markéta Bábková, 6.B

Vtipy

- Který pták je v lese nejzdvořilejší? Datel (stále klepe)
- Jdou dva policajti po ulici, když v tom jeden najde zrcátko a říká „Jé má fotka.“ Druhý na to „To je moje fotka“ A vezme si ho domů. Jeho dcera ho najde v kapse jeho bundy a běží za matkou „ Mami, táta má milenku.“ Matka se podívá a říká „ Fuj taje ošklivá“.
- Přejde kostra do řeznictví a řezník se ptá „Co si dáte ?“ A kostra na to „ Nic, jen se dívám co se nosí.“
- Pepíček ráno v pokojíčku brečí a maminka za ním přijde a ptá se Pepíčka: „Pročpak pláčeš?“

A Pepíček odpoví:“ Zdálo se mi, že nám shořela škola.“

Maminka na to:“ Vždyť to byl jen sen.“

Pepíček říká:“ A proč myslíš, že brečím?“

Víte, že ... ?

Víte, že pokud sníte játra ledního medvěda
zemřete?

Lidské tělo totiž nezvládne strávit tolik vitamínu A.

Víte , že během druhé světové války trénovali

Američané netopýry na shazování bomb?

Víte, že **slepí lidé** se smějí,

Přestože třeba **nikdy neviděli** nikoho se smát?

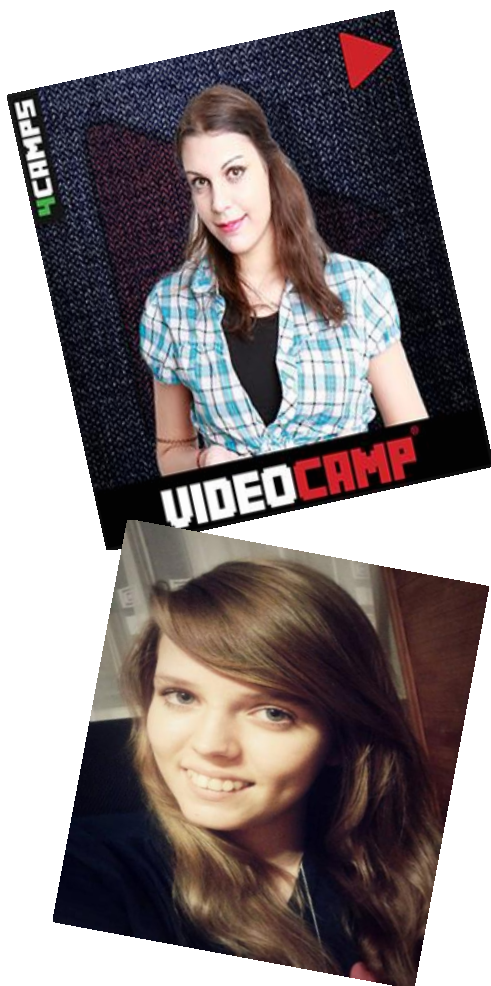

Je to **vrozená** lidská vlastnost

Víte, že **dýcháním**
ztratíme **půl litru**
vody denně?

You Tube

Ano, určitě znáte YouTube svět, který tu je s námi v Česku už od roku 2008. Tehdy svět YouTube nebyl moc známý a lidi o něm nevěděli, ale teď v roce 2015 je na tomto slavném serveru přes 1,5 mil. Českých a slovenských uživatelů. Postupně se uskutečnila Československá YouTube scéna, díky které je teď slavných mnoho lidí, např. Ati, NejFake, Fallenka, atd. Ale je tam mnoha dalších nadaných lidí, o kterých možná ani nevíte. Co kdybychom si dvě z nich představili a řekli si o nich a o jejich tvorbě??

Jako první tady máme TheMadKyo, kterou někteří asi znáte, protože má kolem 33 000 subscribe, ale stále je to málo na to, aby byla brána jako YouTuberka. I když její tvorba je velmi kvalitní a vtipná, tak se nemůže posunout dál z čísla 30 000.

Teď je jí kolem 30. Let a studuje právnickou školu. Dále je také velký fanoušek Harryho Pottera. Má ráda jak filmy, tak i knížky. Dokonce si i koupila pár napodobenin z filmů. A Rozhodně u ní nečekejte Beauty videa, ona je velká Metalistka, která nosí obzvláště černé oblečení!!

Další YouTuberkou je NikolsLife, která na svém channelu má kolem 47 000 subscribe. Její videa jsou také spíše humorného stylu. Její výhodou je, že má velmi bujnou fantazii a tak má originální videa.

Má 20-21 let a natáčí ve svém útulném pokoji, kde si to zřejmě užívá ve velkém! Doporučuji zhlédnout její tvorbu.

Doufám, že se podíváte na tyto dvě nadané šikulky! Na příště se můžete těšit, protože probereme: Jakou techniku používají YouTuberi, Přes co Renderují svá videa a kde berou nápady!

Děkuju za přečtení a užívejte si! 😊

Lenka Přikrylová, Linda Pospíšilová, 7.B

Fotky z Klauniády

Eliška Kolaříková, 6.B